

πρὸς ὃ τείνουσι τὸ πνεῦμα, ἡ βούλησις καὶ ἡ καρδία ἡμῶν.

Δ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ.

ΜΙΑ ΝΥΞ ΕΝ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΩ.

(Μετάφρασις)

Καταδρομαὶ τύχης τὰς ὁποίας πρὸς μεγάλην μου θλίψιν δὲν εἰμφορῶ νὰ ἀποδώσω εἰς τὰς ἰδίας μου τρέλας μὲ ἡνάγκαζαν νὰ ζητήσω θέσιν τινὰ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου, καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐνεργητικὴν ὑπηρεσίαν ἣτις εἰδικὸν καθῆκον ἔχει νὰ καταδικῶν τὰ σπουδαιότατα ἐγκλήματα καὶ ἣτις συχνάκις ἐκτελεῖ δυσκόλους ἐντολάς.

Πρὸ ἐνὸς περιήπου ἔτους εἶχον εἰσέλθει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην καὶ ἀνεκάλυψα, οὐχὶ εὐκόλως καὶ ἀκινδύνως, τοὺς αὐτουργοὺς τεχνικωτάτης συνωμοσίας καθ' ἐνὸς πλουσίου ἐμπόρου, ὅταν ὁ ἀρχηγός μου μὲ ἐκάλεσε.

Μετὰ μακρὰν συνδιάλεξιν καθ' ἣν ἠθέλησα νὰ πλέξω τὸ ἐγκώμιον τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς ἐνεργητικότητός μου, μοὶ ἀνῆγγειλεν ὅτι μὲ ἐχρειάζετο δι' ἄλλην τινὰ ὑπόθεσιν. Ἐπειτα, καθ' ἣν στιγμὴν ἠγειρόμην διὰ νὰ ἀναχωρήσω.

— Νομίζω, μὲ εἶπεν, ὅτι σὰς εἶδα ἀλλοῦ, εἰς θέσιν ὅλως διάφορον αὐτῆς εἰς ἣν σὰς βλέπω σήμερον. Μὴ ἀνησυχῆτε διὰ τοῦτο. Δὲν θέλω, ἐάν δὲν μὲ ὑποχρεοῖ ἡ ἀνάγκη, νὰ ἐρευνῶ τὰ ἀλλότρια μυστικά. Ἡ σύστασις ἐκείνου ὅστις σὰς εἰσήγαγεν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν ἦτο πανίσχυρος, καὶ ἐδικαιώθη ὡς ἐκ τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς ἐπιδεξιότητος τὰς ὁποίας ἀνεπτύξατε κατὰ τὴν τελευταίαν ἀποστολὴν τὴν ὁποίαν σὰς ἐνεπιστεύθησαν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι εἰς τὸ παρελθόν σας δὲν θὰ εὕρη τις εἰμὴ παραπτώματα ἀσύνατα. Δὲν θέλω νὰ ἐξετάσω περισσότερα. Αὔριον, πιθανῶς θὰ σὰς καλέσω καὶ πάλιν.

Ἐπιστρέφων οἶκαδε, ἐσκεπτόμην ὅτι βεβαίως τὸν ἡπάτα ἡ μνήμη, διότι, κατὰ

τὰς εὐδαίμονας ἡμέρας μου, σπανιώτατα ἐνεφανίσθην εἰς τὸ Λονδίνον καὶ δὲν ἐνθυμούμην νὰ εἰδῶ ποτε τὸν ὑπάλληλον τοῦτον, παρ' οὗ ὥφειλον τῶρα νὰ λαμβάνω διαταγὰς. Ἐν τούτοις, διηγήθην εἰς τὴν σύζυγόν μου τὴν συνδιάλεξιν ταύτην. Μοὶ παρετήρησεν ὅτι εἶχα μεταβῆ ἄλλοτε εἰς τὰ ἵπποδρόμια τοῦ Λονκάστερ, καὶ ἐκεῖ ἴσως εἴλκυσα τὴν προσοχὴν τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ μου. Ἀλλὰ δὲν ἔθιξε πλέον τὸ ζήτημα τοῦτο, καὶ ἐγὼ αὐτὸς δὲ οὐδεμίαν εἶχον διάθεσιν νὰ τὸ θίξω ἐκ νέου.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας, μὲ ἐκάλεσε πλησίον του, καὶ ἔμαθον ὅτι μὲ ἐξέλεξε μεταξὺ ὅλων διὰ νὰ μοὶ ἀναθέσῃ λεπτὴν τινὰ ὑπόθεσιν ἣτις θὰ ἡρέθιζε τὴν φιλοδοξίαν τῶν πανουργοτέρων καὶ ἐμπειροτέρων ἀνδρῶν τῆς λεγεῶνος ἡμῶν.

— Ἰδοὺ, μὲ εἶπε, περιγραφή μιᾶς ἐταιρίας κακούργων, βαλαντιστόμων καὶ παραχαρακτῶν. Πρέπει νὰ ἀνακαλύψετε τὰ κατὰ φύγιά των καὶ τὴν νομικὴν ἀπόδειξιν τῶν ἐγκλημάτων των. Μέχρι τοῦδε ἀπετύχαμεν εἰς τὰς ἐρεῦνας μας, πιθανῶς ἀπὸ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ζήλου τῶν ἀξιωματικῶν μας. Ἔστε φρονιμώτερος. Θὰ περιπλανῆτε μὲ κακούργους πανουργοτάτους, καὶ χρειάζεσθε ὑπομονὴν διὰ νὰ κατορθώσετε νὰ τοὺς παραδώσετε εἰς τὴν δικαιοσύνην. Ἐν τῶν τελευταίων θυμάτων των εἶναι ὁ νέος Μόρτων, υἱὸς ἐκ δευτέρου γάμου τῆς λέδης Ἐβερτων. Ἡ διακεκριμένη αὕτη γυνὴ ζητεῖ τὴν συνδρομὴν μας διὰ νὰ σώσῃ τὸν δυστυχῆ αὐτὸν νέον ἐκ τῶν ἐνεδρῶν εἰς ἃς τὸν ἐνέπλεξαν. Θὰ μεταβῆτε εἰς τὴν οἰκίαν τῆς αὔριον εἰς τὰς πέντε, μὲ πολιτικά ἐνδύματα, καὶ θὰ λάβετε παρ' αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας πληροφορίες. Ἐνθυμηθῆτε ὅτι πρέπει νὰ μὲ δίδετε λόγον τῶν ἐνεργειῶν σας ἀπ' εὐθείας, καὶ ὅτι θὰ σὰς δοθῇ ἀμέσως πᾶσα ζητηθεσομένη συνδρομή.

Τὸν ἀφῆκα μετὰ τὰς τελευταίας ταύτας συστάσεις, λίαν εὐχαριστημένος διότι ἐλαμβανόμην ὑπόθεσιν λίαν δυσχερῆ, ἐπικίνδυνον ἴσως, ἀλλ' ἣτις μὲ ἤρσκε δι' αὐτὸ τοῦτο ὅτι ἐποίκιλλε τὴν μονοτονίαν τῶν καθημερινῶν καθηκόντων μου.

Ἐπέστρεψα εἰς τὸ οἶκόν μου, καὶ ἀφοῦ ἐνεδύθην τὰ πολιτικά φορέματα τὰ ὁποῖα ἡ προσφιλέ μου Αἰμυλία εἶχε σώσει ἐκ τοῦ

ναυαγίου τῆς περιουσίας μας, ἐπορεύθην εἰς τῆς λέδης Ἐβερτων. Τὴν εὖρον εἰς τὴν αἰθουσάν της μετὰ τῆς θυγατρὸς της, ὠραίας καὶ θελκτικωτάτης νεάνιδος. Κατ' ἀρχὰς ἐφάνη πολὺ ἐκπλαγεῖσα διὰ τὸ ἐξωτερικόν μου, ὅπως διάφορον βεβαίως ἐκείνου τὸ ὅποιον ἤξευρεν ὅτι εἶχον οἱ ἀστυνομικοὶ πράκτορες. Ἀλλ' ἀφοῦ ἀνέγνωσε προσεκτικῶς τὴν σημείωσιν τὴν ὁποίαν ἤμην ἐπιφορτισμένος νὰ τῇ παρουσιάσω, κατέστειλε τὰς ἀμφιβολίας της καὶ μὲ ἐδέχθη εὐμενῶς.

— Καθήσατε, κύριε Οὐάτερς, μὲ εἶπε δεικνύουσά μοι διὰ τοῦ δακτύλου καθέδραν. Ἡ σημείωσις αὕτη μὲ εἰδοποιεῖ ὅτι σὰς ἐξέλεξαν εἰδικῶς διὰ νὰ προσπαθήσετε νὰ ἀποσπάσετε τὸν υἱόν μου ἀπὸ τὴν ὀλεθρίαν πλεκτάνην εἰς ἣν ἂν αὐτοῦ περιέπεσεν...

Ἦθελα νὰ τῇ ἀποκριθῶ καὶ νὰ τῇ ἐξηγήσω ποία ἡ ἀποστολή μου· ἀλλὰ, καταβληθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑψηλόφρονος ὕψους τῆς λέδης καὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἰδίας μου θέσεως, ἐσιώπησα καὶ ἐκλίνα πρὸ αὐτῆς μετὰ σεβασμοῦ.

Επανελάθεν αὕτη τὴν ὁμιλίαν, καὶ ἰδοὺ ἐν συνόψει αἱ πληροφορίες αἷς μοὶ ἔδωκε.

Πρὸ τινων μηνῶν, ὁ Κ. Κάρλος Μόρτων εἶχε κατασταθῇ ἐνῆλιξ, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δ' ἐκείνης εἶχε περιπέσει εἰς συμμορίαν τινὰ αἰσχροκερδῶν. Πρασσωθεὶς ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ χαρτοπαιγνίου, διήρχετο ἡμέρας καὶ νύκτας εἰς πυρετώδεις σπασμούς. Ἐνόμιζεν ὅτι εἶχεν ἀτυχίαν, πράγματι ὅμως ἦτο παίγνιον φρικώδους κλοπῆς. Ὅχι μόνον εἶχε καταστρέψει τὴν κληρονομίαν του καὶ ὅσα χρήματα εἶχεν ἐπιτύχει ἐκ τῆς ἀσυνέτου ἀδυναμίας τῆς μητρὸς του, ἀλλ' εἶχε συνάψει καὶ χρέη καὶ ὑπογράψει συναλλάγματα διὰ ποσὸν ὑπέρογκον. Τὸ κύριον ὄργανον τοῦ διαβολικοῦ ἐκείνου ἔργου ἦτο ἄνθρωπος τις μὲ καλοὺς τρόπους καὶ εὐγενὲς ἐξωτερικόν, ὁ Σανδφόρδ, πραγματικὸς ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ἐκείνης τῶν κλεπτῶν τὴν ὁποίαν ἀνεδέχθη νὰ ἀνακαλύψω. Παράδοξον πρᾶγμα! Ὁ Κ. Μόρτων εἶχεν ἀκλόνητον πίστιν εἰς τὴν τιμιότητα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Ἀπατῶμενος, κλεπτόμενος, γυμνούμενος, δὲν ἐζήτηι εἰμὴ τὰς συμβουλάς τοῦ Σανδφόρδ καὶ παρ' αὐτοῦ μόνον ἠλπίζε νὰ ἀπαλλαγῇ ἐκ τῆς ἐλκεϊνῆς ἐκεί-

νης καταστάσεως. Μετὰ τὰς ἐξηγήσεις ταύτας, ἡ λέδη Ἐβερτων προσέθηκεν ὅτι ἡ περιουσία της δὲν ἦτο πολὺ σημαντικὴ, καὶ ὅτι ἡ πρὸς τὸν υἱόν της ἐπιείκειά της καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ὤφειλε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἔφερον εἰς θέσιν λίαν ἀμήχανον.

Τὴν ἤκουσα μετὰ ζωηροτάτης περιεργείας, καὶ πολλάκις, ἐνῶ μοὶ διέγραφε διακριτικούς τινες χαρακτῆρας τοῦ Σανδφόρδ, μὲ ἤλθεν ἡ σκέψις ὅτι οὗτος ἦτο ὁ ἴδιος κακοῦργος τὸν ὁποῖον δυστυχῶς ἐγνώριζα πρὸ πολλοῦ καὶ ὅστις μοῦ ὤφειλεν ὠραίαν ἀνταπόδοσιν, ἡ ἰδέα δὲ αὕτη ἠύξανε τὸν ζῆλόν μου. Ἐν τούτοις δὲν ἐξέφρασα τὰς ὑπονοίας μου, καὶ ἀφοῦ ἐπιμόνως παρεκάλεσα τὴν λέδην Ἐβερτων νὰ μὴ δώσῃ εἰς τὸν υἱόν της οὐδὲ ἐλαχίστην νύξιν περὶ τῆς ἐπιχειρήσεώς μας, τὴν ἀπεχαιρέτισα διὰ νὰ θέσω εἰς ἐνέργειαν τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον εἶχον συλλάβει. Συνεφωνήσαμεν δὲ ὅτι ἀντὶ νὰ ἐπενέλθω εἰς τὸ μέγαρόν της, ὑπερῆδύνατο νὰ γεννήσῃ ὑπονοίας, προτιμότερον ἦτο νὰ τῇ γράψω διὰ τοῦ ταχυδρομείου τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐνεργειῶν μου.

— Ἐάν ἦναι ἐκεῖνος, ἔλεγον κατ' ἐμαυτὸν ἐνῶ ἐβάδιζον, καὶ εἰς μόνην τὴν ἰδέαν ταύτην ἀνέβραζε τὸ αἷμά μου. Ἐάν ὁ ὑποτιθέμενος οὗτος Σανδφόρδ ἦτο ὡς φαντάζομαι ὁ ἀπεχθὴς Κάρδων, ποία νίκη! ποῖος θρίαμβος!

Ἡ λέδη Ἐβερτων δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ ὑποκινήσῃ τὸν ζῆλόν μου! Ὑπαρξίς καταστραφεῖσα, γλυκεῖα νεκρὰ σύζυγος περιεληθοῦσα, διὰ τῶν τεχνασμάτων τοῦ ἀθλίου ἐκείνου, εἰς κατάστασιν παραπλησίαν τῇ πενίᾳ! Τοιαῦται σκέψεις ἔδιδον ἐνεργτικότητα καὶ δραστηριότητα καὶ εἰς αὐτὸν τὸν μᾶλλον ἄνανδρον. Εἴθε νὰ ἐπαληθεύωσι τὰ προαισθήματά μου, καὶ τότε, ὦ ἐχθρέ μου, πρόσεξον! Ἡ ἐκδίκησις εἶναι ἐπὶ τὰ ἴχνη σου.

Μὲ εἶχον πληροφορήσει ὅτι ὁ Σανδφόρδ ἐσύχναζεν εἰς τὸ ἰταλικὸν θέατρον, καὶ μοῦ περιέγραψαν τὸ θεωρεῖόν του. Τὴν ἐσπέρας ἐκείνην παριστάνετο δράμα τι τοῦ ὁποίου ἡ ἐπιτυχία ὤφειλε νὰ τὸν ἐλκύσῃ. Ἦναι ῥασα εἰσιτήριον, εἰσῆλθον δὲ εἰς τὸ θέατρον καθ' ἣν στιγμὴν ἤρχιζεν ὁ χορὸς καὶ περιέφερον τὸ βλέμμα ἐνθεν καὶ ἐνθεν. Τὸ

θεωρεῖον τὸ ὁποῖον μοῦ εἶχον περιγράψει ἕτο κενόν, καὶ τοῦτο μὲ ἐλύπησεν. Ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ εἶδον εἰσερχόμενον τὸν Κάρδων, τὸν ἀληθῆ μου Κάρδων. Ἡ φυσιογνωμία του ἦτο αὐθαδεστέρα ἢ ἄλλοτε. Ἐδίδε τὸν βραχίονα εἰς νεανίαν εὐγενῆ, ὠχροπρόσωπον, ὅστις, κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς λέξης Ἑβερτων, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἦτο ἄλλος ἢ ὁ Κ. Μόρτων. Ἀμέσως ἐσχημάτισα τὸ σχέδιόν μου. Ἐσκέφθην μόνον ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς, διὰ νὰ δαμάσω τὴν συγκίνησιν τὴν ὁποίαν ἠσθάνθην εἰς τὴν θέαν ἐκείνου ὅστις τοσοῦτον μὲ εἶχεν ἀδικήσει, καὶ ἤνοιξα τὴν θύραν τοῦ θεωρείου του. Ὁ Κάρδων εἶχεν ἐστραμμένα τὰ νῶτα. Τὸν ἐκτύπησα ἐλαφρῶς ἐπὶ τοῦ ὤμου· ἐστράφη ζωηρῶς πρὸς τὸ μέρος μου, καὶ ἐφάνη τοσοῦτον ἐκπλαγεῖς, τοσοῦτον ἀπολιθωθείς, ὥς ἐὰν εἶδεν αἶφνης ἐνώπιόν του ὀρθούμενον μυθῶδες τι τέρας, βασιλίσκον τινά. Ἐν τούτοις εἶχον φιλικὴν φυσιογνωμίαν, καὶ τῷ ἔτεινα τὴν χεῖρα, ὥσπερ προτρέπων αὐτὸν νὰ ἀνανεώσῃ τὰς ἀρχαίας σχέσεις.

— Ὁ Οὐάτερς! ἐφέλλισαι τείνων ἐπίσης, ἀλλὰ μηχανικῶς τὴν χεῖρά του πρὸς ἐμέ· πῶς νὰ μὲ ἔλεγεν ὅτι θὰ σὰς ἔβλεπα ἐδῶ!

— Βεβαίως ὄχι ὑμεῖς, τῷ ἀπεκρίθην, ὑμεῖς, ὅστις φαίνεσθε τοσοῦτον τεταραγμένος συναντῶν ἕνα ἀρχαῖον φίλον, ὥς ἐὰν εἶχατε ἐνώπιόν σας δράκοντα ἑτοιμον νὰ σὰς καταφάγῃ.

— Σιωπή! ἔλατε μὲ μὲ μοῦ εἰς τὸν δίαυλον... Εἰς τῶν ἀρχαίων μου φίλων! εἶπε πρὸς τὸν Μόρτων. Ἐπανέχομαι ἀμέσως...

— Πῶς; εἰσθε ὑμεῖς! μὲ εἶπεν ἐπαναλαμβάνων τὸ σύνθημα φλέγμα του, ἅμα εὐρέθημεν μόνον. Μὲ εἶπον ὅτι ἀπεσύρθητε ἀπὸ τὸν κόσμον... δὲν ἤξεύρω ποῦ!...

— Ναί, ἤμην κατεστραμμένος, χωρὶς μέσα... ἤξεύρετε καὶ τι.

— Φίλε μου Οὐάτερς, δὲν ἤμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε...

— Δὲν φαντάζομαι τίποτε, φίλτατε Κάρδων, ἤμην εἰς τὸ βάραθρον... Ἀλλ' εὐτυχῶς, ὁ γέρων θεὸς μου!...

— Αἱ ἀπέθανεν ὁ Πισγράβ, ἀνέκραξεν ὁ Κάρδων μετὰ τόνου περιχαροῦς, καὶ εἰσθε κληρονόμος του; Σὰς συγχαίρω, καλὲ μου φίλε. Αὐτὸ εἶναι εὖνοια τῆς τύχης.

— Ναί!... Ἀλλ' ἐνθυμηθῆτε ὅτι παρήτησα τὸ χαρτοπαίγνιον. Φθάνουν πλέον αἱ τρέλαι! Ὡρκίσθην εἰς τὴν Αἰμυλίαν νὰ μὴν ἐγγίσω χαρτίον.

Ὁ Κάρδων μὲ ἐκύτταξε μὲ ὕψος εἰρωνικόν, ὥς ἄνθρωπος γνωρίζων ποίαν ἀξίαν ἔχουσιν οἱ ὅρκοι τῶν χαρτοπαικτῶν, καὶ ἀμέσως ἀπεκρίθη·

— Κάλλιστα, φίλε μου, κάλλιστα· ἔχετε ἐντελῶς δίκαιον. Ἀλλ' ἔλθετε νὰ σὰς παρουσιάσω εἰς τὸν Κ. Μόρτων, υἱὸν μεγάλης οἰκογενείας. Νὰ σὰς εἰπῶ, Οὐάτερς, προσέβηκεν ἐμπιστευτικῶς, ἕνεκα οἰκογενειακῶν λόγων καὶ ἄλλων τοὺς ὁποίους θὰ σὰς ἐξηγήσω βραδύτερον, ἔλαβον τὸ ὄνομα Σανδφόρδ.

— Σανδφόρδ!

— Ναί. Μὴ τὸ λητμονήσετε, καὶ ἄς ἐπιστρέψωμεν πρὶν τελειώσῃ ὁ χορός.

Μὲ παρουσίασεν εἰς τὸν Κ. Μόρτων ὥς ἕνα τῶν καλλίστων του φίλων, τὸν ὁποῖον δὲν εἶχεν ἰδεῖ πρὸ πολλῶν μηνῶν· ἔπειτα μᾶς προέτεινε νὰ διέλθωμεν ὀλίγας στιγμὰς εἰς γειτονικόν τι καφενεῖον, ὅπερ καὶ ἐδέχθημεν. Ἐξερχόμενοι, συνηντήσαμεν τὸν ἀρχηγόν μου εἰς τὰ ἄνω τῆς κλίμακος. Ἐρρίψεν ἐπ' ἐμοῦ ταχὺ βλέμμα, χωρὶς νὰ φανῇ ὅτι μὲ ἀνεγνώρισεν. Ἐσκέφθην ὅτι τῶν ὄντι δὲν μὲ εἶχεν ἀναγνωρίσει ὑπὸ τὴν νέαν μου ἐνδυμασίαν· ἀλλὰ στραφεὶς μετὰ τινα δῆματα, ἀπήντησα ἐκ νέου τὸ βλέμμα του ὅπερ τὴν φορὰν ταύτην ἐξέφραζε συγχρόνως ἐκπληξιν καὶ ἐνθάρρυνσιν. Ἐπειτα ἔπειτα ἐγένεν ἄφαντος.

Εἰς τὸ καφενεῖον ἐπίομεν λίαν εὐθύμως καὶ λίαν ἐγκαρδίως φιάλας τινὰς οἴνου. Πρὸ πάντων ὁ Σανδφόρδ ἦτο παιδροτάτης διαθέσεως, πλήρης ζωηρότητος καὶ πνεύματος, καὶ διηγείτο πλεῖστα διασκεδαστικὰ ἀνέκδοτα. Ἐβλέπεν ἐν ἐμοὶ νέαν βορὰν, καὶ ἤδη ἔχαιρεν ἐπὶ τῇ νίκῃ τὴν ὁποίαν ἐμελέτα νὰ ἄρῃ ἐπὶ τῶν καλῶν μου προθέσεων καὶ τῶν ὑποσχέσεων ἃς εἶχα δώσει εἰς τὴν σύζυγόν μου.

Εἰς τὰς δώδεκα καὶ ἥμισυ μᾶς ἠρώτησεν ἐὰν ἠθέλαμεν νὰ μεταβῶμεν μετ' αὐτοῦ εἰς ἄλλο κατάστημα. Ὁ Μόρτων, ὅστις ἀπὸ τινῶν στιγμῶν ἐφαίνετο ἀνήσυχος καὶ ἀνυπόμονος, προθύμως ἐδέχθη τὴν πρότασιν.

— Θὰ ἔλθετε μαζί μου, Οὐάτερς, μὲ εἰ-

πεν ὁ Σανδφόρδ, δὲν ἤξεύρω ἐάν ὑπάρχη εἰς τὰ συζυγικά ἀρχεῖα συμβόλαιόν τι διὰ τοῦ ὁποίου πιστός τις σύζυγος ὑποχρεοῦται μὴτε νὰ παρευρίσκεται ὡς θεατῆς εἰς χαρτοπαίγνιον.

— Οὔτε ἐγὼ δὲν πιστεύω. Ἀλλὰ μὴ μὲ ἀναγκάσετε νὰ παίξω.

— Βεβαίως ὄχι, ἀπῆντησε μετὰ διαβολικοῦ μειδιήματος. Ἡ ἀρετὴ σας δὲν θὰ ἐκτεθῇ εἰς νέαν δοκιμασίαν, σὰς ὑπόσχουμαι.

Μετ' ὀλίγον ἐφθάσαμεν εἰς μίαν ἐκ τῶν γαιτονεουσῶν μὲ τὸ Στράνδ ὁδῶν, εἰς τὴν θύραν οἰκίαν ἐχρύσης εὐσεβαστότατον ἐξωτερικόν. Ἀπεκρίθησαν ἀμέσως εἰς κτύπημα ῥόπτρου ἠχῆσαν παρὰ τοῦ Στανδφόρδ διὰ τρόπου ἰδιαιτέρου. Ἐψιθύρισε διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ κλειθροῦ σύνθημά τι τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀκούσω, καὶ ἡ θύρα ἤνοιξεν.

Ἀνέβημεν εἰς τὸν πρῶτον ὄροφον τοῦ ὁποίου τὰ παραθυρόφυλλα τοσοῦτον ἐπιμελῶς ἦσαν κεκλεισμένα, ὥστε οὐδὲν τῶν ἐκεῖ συμβαινόντων ἠδύνατο νὰ ἀκουσθῇ εἰς τὴν ὁδόν. Λαμπρὰ φωτοχυσία, μία βουλέτα, παιγνιόχαρτα καὶ κύβου, καὶ δροσιτικὰ ἄρθρα ἐμαρτύρουν ἀρκούντως ποῦ εὐρισκόμεθα. Ἡμίσεια δωδεκάς ἀθῶων παικτῶν, καὶ δωδεκάς ἀπατεώνων τῶν ὁποίων ἡ ἀπαισία ρυτιογνωμία μὲ ἐτάραξε πρὸς στιγμὴν μᾶς εἶχον προλάβει. Ἐφοβούμην μήπως κανεὶς ἐξ αὐτῶν ἀναγνωρίσῃ τὸ ἀληθές μου ἐπάγγελμα. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐσκέφθην ὅτι τοῦτο ἦτο σχεδὸν ἀδύνατον. Δὲν εἶχα καταταχθῇ πρὸ πολλοῦ χρόνου εἰς τὴν ἀτυνομίαν, καὶ μέχοι τῆς στιγμῆς ἐκείνης οὐδεμίαν ἔρευναν εἶχα κάμει εἰς τὰ καταγώγια τῶν κλεπτῶν ἐκείνων. Ἐν τούτοις μὲ ἐκύτταζαν ὑπόπτως. Εἷς ἐξ αὐτῶν μάλιστα, ξένος, ἐπλησίασε τὸν Σανδφόρδ καὶ τῷ ἀπέτεινε πολλὰς ἐρωτήσεις, προφανῶς ἀφορώσας με. Ἦκουσα δὲ τὸν Σανδφόρδ λέγοντα αὐτῷ: «Ἐγγυῶμαι» ἔπειτα ἐψιθύρισε εἰς τὸ ὠτίον του λέξαις τινὰς αἵτινες τὸν ἔκαμον νὰ μειδιάσῃ, καὶ μετέβαλον ἐντελῶς τὰς πρὸς ἐμὲ διαθέσεις του.

Τοῦτο μὲ ἐνεθάρρυνε, διότι ἂν καὶ εἶχον πιστόλια, πολὺ ὀλίγον ὅμως ἤλπίζον νὰ σωθῶ ἐάν διήγειρον τὴν δυσπιστίαν τῶν κακούργων ἐκείνων.

Μοὶ προέτεινον νὰ παίξω. Κατ' ἀρχὰς

ἠρονήθην. Ἐπειτα ἐνέδωκα ὡς ἐάν μὴ ἡδυνάμην νὰ ἀντισταθῶ εἰς τὸν πειρασμόν, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα νὰ διακυβεύσω εἰμὴ μικρὰν ποσότητα, μὲ ἔκαμον δὲ τὴν χάριν νὰ μὲ ἀφήσωσι νὰ κερδήσω 200 περίπου φράγκα. Ὁ Κ. Μόρτων ἦτο προσηλωμένος εἰς παιγνίδιον κύβων. Ἐχανε πολλὰ, καὶ ἀφοῦ ἔχασεν ὅσα ἔφερε μεθ' ἐχυτοῦ χρήματα, ὑπέγραψε συναλλάγματα. Ἡ τόλμη μὲ τὴν ὁποίαν τὸν ἠπάντων ἦτο ἀληθῶς ἀπίστευτος. Ἐπρεπε νὰ ἦναί τις τυφλὸς διὰ νὰ μὴ τὸ παρατηρήσῃ. Ἐν τούτοις οὐδόλως ἐδυσπίστησε περὶ τῆς τιμιότητος τῶν ἀντιπάλων του, καὶ ἀφίνετο καθ' ὁλοκληρίαν νὰ ὁδηγῇται ὑπὸ τοῦ φίλου τοῦ Σανδφόρδ ὅστις, διὰ νὰ τὸν συμβουλεύῃ καλλίτερον, ἀπείχε τοῦ παίζειν. Εἰς τὰς 8½ τῆς πρωίας ἡ ἀξιέραστος ἐκείνη συναναστροφή διελύθη. Ἐκαστος τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὴν ἀπεσύρθη δι' ὀπισθίας τινὸς θύρας, καὶ ἔλαβεν ἐξερχόμενος ἄλλην λέξιν συνθηματικὴν διὰ τὸ ἐσπέρας.

Ματέβην νὰ ἐκθέσω τὰς ἐνεργείας μου εἰς τὸν προϊστάμενόν μου. Ἐφάνη κατευχαριστηθεὶς διὰ τὰ πρῶτα διαδήματα, καὶ μὲ παρεκίνησεν ἐπιμόνως νὰ ἤμμι λίαν ὑπομονητικὸς καὶ λίαν πρσεκτικὸς. Ἐπειδὴ ἐγνώριζα τὸ σύνθημα, θὰ ἦτο εὐκολον νὰ εἰσελθώμεν εἰς τὸ καταγώγιον τὴν ἰδίαν ἐκείνην νύκτα, ἀλλὰ τότε δὲν θὰ ἐπετυγχάνομεν ἐντελῶς τοῦ σκοποῦ μας. Μέλη τινὰ τῆς συμμορίας ἐκείνης, καὶ μεταξὺ ἄλλων ὁ Σανδφόρδ, ὑπετίθεντο ὅτι παρεκοίουν χαρτονομίσματα. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τοὺς ἐπιτηρώμεν ἐκ τοῦ πλησίον διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ βεβαιώσωμεν τὸ ἔγκλημα τοῦτο, καὶ ἔπρεπεν ἐπίσης νὰ ἐπανακτήσωμεν, ἐφ' ὅσον ἦτο δυνατόν, τὰς ποσότητας τὰς ὁποίας ἀφῆρεσαν ἀπὸ τὸν Μόρτων.

Παρήλθον ὀκτὼ περίπου ἡμέραι χωρὶς νὰ συμβῇ σπουδαῖόν τι. Τὸ παιγνίδιον ἤρχιζε καθ' ἐσπέραν κατὰ τὸ σύνθημα. Ὁ ἄφρων Μόρτων παρσύρετο εἰς αὐτὸ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον. Προέβη μάλιστα εἰς τὸ νὰ λάβῃ καὶ νὰ παίξῃ τὰ τιμαλφῇ τῆς ἀδελφῆς του, τόσον τὸ τρομερὸν τοῦτο πάθος τῆς χαρτοπαιξίας δύναται νὰ βυθίσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν ἐκφράλυσιν. Κατὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ Σανδφόρδ, ἠτοιμάζετο νὰ ὑποθηκεύσῃ τὰ κτήματά του διὰ νὰ πληρώσῃ τὰ ὑπέ-

ρογκα χρέη του, — χρέη τῆς τιμῆς, — καὶ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν καλὴν φλέβα τῆς τύχης.

Πρὶν τὸν ὠθήσωσιν εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἀπεφάπταν νὰ μεταχειρισθῶσι νέαν μηχανορραφίαν. Ὁ Κ. Μόρτων ἐνόμιζεν ἑαυτὸν πολὺ δυνατὸν εἰς τὸ ἐκαρτέ· τὸν προσεκάλεσαν λοιπὸν νὰ λάβῃ μέρος, καὶ τὸν ἀφῆκαν νὰ κερδήσῃ ἐπαναληπτικῶς, ἐνῶ οἱ ἀντίπαλοί του ἐφαίνοντο ἀπελπιζόμενοι. Ἐκεῖ ἀκριβῶς ὑπῆρχεν ἡ ἐνέδρα εἰς ἣν εἶχον ἐμπέσει ἐγὼ ὁ ἴδιος· ἐνόησα δὲ ἐκ τούτου ὅτι προὔτίθεντο μεγάλην τινὰ ὑπόθεσιν, καὶ δὲν ἔχασα καιρόν.

Εἶδοποίησα δι' ἐνὸς τῶν ἐμπιστευμένων μου τὸν Σανδφόρδ ὅτι ἔμενον εἰς Λονδῖνον ὅπως συνάξω τὰς ὀλίγας ἑκατοντάδας τῶν χιλιάδων φράγκων τὰς ὁποίας μοῦ ἐκληροδότησεν ὁ θεὸς μου Πασγράθ, καὶ ὅτι ἔπειτα ἔμελλον νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἰορκσίρ. Ποῖον καταχθόνιον βλέμμα ἠκόντισεν ἐπ' ἐμοῦ ὁ κακοῦργος ἐκεῖνος ὅταν ἤκουσε τὴν εἰδήσιν ἐκείνην! Ἄ! Σανδφόρδ, με ὅλην τὴν πονηρίαν σου βεβαίως θὰ ἤσο πολὺ ἀνόητος πιστεύσας ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ λησμονήσω τόσον ταχέως τὸ κακὸν τὸ ὁποῖον μοῦ ἔκαμες.

Ἡ κρίσιμος ὥρα ἔφθασεν. Ὁ Κ. Μόρτων ἔμελλε νὰ λάβῃ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐδανείσθη ὑποθηκεύσας τὰ κτήματά του, καὶ ἐμήνυσα ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἔμελλα καὶ ἐγὼ νὰ γίνω κάτοχος τῆς μυθώδους κληρονομίας τοῦ θεοῦ μου.

Ὁ δυστυχὴς Μόρτων, ἐξαφθὲς ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ ἐκαρτέ, καὶ παροτρυνόμενος ὑπὸ τοῦ φίλου τοῦ Σανδφόρδ, ἀντὶ νὰ μεταχειρισθῇ τὰς ληρθησομένας ποσότητας πρὸς ἐξόφλησιν τῶν συναλλαγμάτων του, ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παίξῃ ὅλα ἐκεῖνα τὰ χρήματα μετὰ τὰς διαφόρους ποσότητας τὰς ὁποίας εἶχε χάσει ἀπὸ τινων μηνῶν. Οἱ πονηροὶ κλέπται, οἵτινες εἶχον τὰ συναλλάγματά του εἰς χεῖράς των, προσεποιήθησαν κατ' ἀρχάς τοὺς πολὺ δυσπρεστημένους διὰ τὴν πρότασιν ταύτην, καὶ ἐκήρυξαν ὅτι πρὸ παντὸς ἄλλου ἤθελον νὰ πληρωθῶσιν· ἔπειτα ἐνέδωκαν, ὡς εἶχε προσυμφωνηθῇ, εἰς τὰς παρακλήσεις τοῦ Σανδφόρδ, καὶ ἀπερασίσθη ὥστε ὁ Μόρτων νὰ ἐξακολουθήσῃ παίζων ἐκαρτέ. Δὲν ἀμφίβαλεν οὗτος περὶ τῆς ὑπεροχῆς του, καὶ ἐκήρυξε με-

τὰς φαιδρὸν εἰς τὸν ἄπιστον σύμβουλόν του ὅτι ἅμα ἀνέκτα τὰ ἀπολεσθέντα, δὲν θὰ ἡγγίζε πλέον μήτε κύβους μήτε χαρτία. Δὲν ἤκουσε τοὺς σαρδονικοὺς γέλωτας τῶν κλεπτῶν, ὅταν ὁ Σανδφόρδ τοῖς ἀνεκοίνωσε τὴν ὠραίαν ἐκείνην ἀπόφασιν.

Ἡ ἀπαισία συνέντευξις, ἡ τοσοῦτον ἀνυπομόνως παρὰ τοῦ Κ. Μόρτων καὶ τῶν συμπαικτῶν του, παρὰ τοῦ τυφλοῦ θύματος καὶ τῶν θυσιαστῶν του περιμενομένη, προσδιωρίσθη διὰ τὴν ἐπιούσαν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ τοκογλύφοι ἔμελλον νὰ πληρώσωσι τὸ βαλάντιόν του διὰ τραπεζικῶν γραμματίων· καὶ ἡσθάνθη πυρετώδη ἀγωνίαν εἰς τὴν προσέγγισιν τῆς ἡμέρας ἐκείνης.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἀξιομνημόνευτον ἑσπέραν δὲν ἔμελλον νὰ συναθροισθῶσιν εἰμὴ οἱ ἀρχηγοὶ τῆς συνωμοσίας, ὁκτὼ τὸ ὅλον, καὶ οὐδεὶς ξένος, ἐκτὸς ἐνὸς, ἕνεκα τῆς νομιζομένης κληρονομίας ἣτις ἐπρόκειτο νὰ μοι δοθῇ.

Ἐτόλμησα νὰ ἀπευθύνω μίαν παρατήρησιν εἰς τὸν Κ. Μόρτων, ὁρκίσας αὐτὸν εἰς τὴν τιμὴν του ὡς εὐγενοῦς νὰ τηρήσῃ ἔχεμύθειαν.

— Πρὶν ἀρχίσετε νὰ παίζετε αὔριον τὸ ἑσπέρας, ζητήσατε νὰ σᾶς παριυτιάσωσι τὰ συναλλάγματά σας, τὰ τιμαλφῇ σας, καὶ βεβαιωθῆτε ὅτι οἱ ἀντίπαλοί σας καταθέτουσι πραγματικῶς εἰς τὴν τράπεζαν τὸ ἰσότιμον τῶν νέων ποσοτήτων τὰς ὁποίας θὰ καταθέσετε ὑμεῖς.

Μὲ ὑπεσχέθη ἐνόρκως ὅτι θὰ λάβῃ τὴν προφύλαξιν ταύτην, χωρὶς νὰ μαντεύσῃ τὴν σπουδαιότητα αὐτῆς.

Ἀφοῦ διέθεσα τὰ πάντα καλῶς, ἔφθασα κατὰ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν μυστηριώδη θύραν. Εἰς τὸ σῦνθημα τὸ ὁποῖον ἐπρόφερα, ἠνοίχθη. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν φιλονεικία ζωηρὰ ἐξεγείρετο μεταξὺ τῶν παικτῶν. Κατὰ τὴν συμβουλήν τὴν ὁποίαν τῷ ἔδωκα, ὁ Κ. Μόρτων ἐπέμενε νὰ καταθέσωσιν ἴσην ποσότητα μετὰ τὴν παρ' αὐτοῦ κατατιθεμένην· διότι δὲν ἀμφίβαλε περὶ τῆς ἐπιτυχίας του καὶ ἤθελε νὰ ἐπανακτήσῃ μέχρις ὅσολοῦ ὅσα εἶχε χάσει. Ὅταν συνήθροισαν τὰ συναλλάγματά του, τὰ τιμαλφῇ του καὶ πλείστους κυλίνδρους λιθῶν, ἔλειπεν ἀκόμη ποσότης ἀρκετὰ ση-

μαντική ὅπως ἐξισωθῇ μὲ τὴν παρ' αὐτοῦ κατατεθεῖσαν.

— Ἄ! ἀνέκραξεν ὁ Σανδφόρδ ἰδὼν με εἰσερχόμενον, ἰδοὺ ἡ ὑπόθεσίς μας τελειωμένη· ὁ Οὐάτερς θὰ μᾶς δανείσῃ διὰ μίαν ὥραν ἡ δύο ὅσα μᾶς χρειάζονται. Θὰ σᾶς τὰ ἐπιστρέψωμεν ἀμέσως, ἐψιθύρισεν εἰς τὸ οὖς μου, καὶ μὲ κέρδος.

— Εὐχαριστῶ! ἀπεκρίθην ψυχρῶς, οὐδέποτε ἀποχωρίζομαι τοῦ ἀργυρίου μου εἰμὴ ὅταν τὸ χάνω.

Μοχθηρὸν μειδίμα ἐπλανήθη ἐπὶ τῶν χειλέων του· ἀλλὰ δὲν προσέθηκεν οὔτε λέξιν. Τέλος ἀπεφασίσθη εἰς τῶν παικτῶν νὰ μεταβῇ πρὸς εὑρεσιν τῆς ἀναγκαίας ποσότητος διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀπαιτούμενη παρὰ τοῦ Κ. Μόρτων συμπλήρωσις. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐπανήλθε φέρων δέσμην χαρτονομισμάτων. Δὲν ἀμφίβαλα ὅτι ἦσαν πλαστά, ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπεθύμουν καὶ ἐγώ. Ὁ Κ. Μόρτων τὰ παρετήρησε, τὰ ἠρίθμησε, καὶ τὸ παιγνίδιον ἤρχισεν.

Ενθυμοῦμαι καθαρῶς ὡς ἐὰν συνέβη πρὸ ὀλίγου τί ἡσθάνθην παρασταθεὶς εἰς ἐκείνην τὴν σκηνήν. Εἰς τοσοῦτον ἐρεθισμὸν εὐρισκόμεν ὥστε διὰ νὰ κατευνάσω τὸν πυρετώδη ἀναθρασμὸν τοῦ αἵματός μου ἐπὶ ἐπανελημμένως πολλὰ ποτήρια ὕδατος. Εὐτυχῶς, οἱ παῖκται τοσοῦτον ἦσαν ἀπησχολημένοι ὥστε δὲν παρετήρησαν τὴν ταραχὴν μου. Ὁ Μόρτων ἔχανε συνεχῶς αἱ καταθέσεις του ἐδιπλασιάζοντο, ἐτριπλασιάζοντο, ἐτετραπλασιάζοντο. Ἡ κεφαλὴ του ἔκαεν· ἐπαιζε καὶ ἔχανε ὡς ἄνθρωπος μὴ ἔχων πλέον λογικόν.

— Σιωπὴ! τί ἤκουσα; ἀνέκραξεν αἰφνης ὁ Σανδφόρδ, ὅστις ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀπέθετο τὸ ὑποκριτικὸν προσωπεῖον τὸ ὁποῖον πρὸ τοσοῦτου χρόνου ἐτήρει ἀπέναντι τοῦ Μόρτων· νομίζω θόρυβός τις ἔγινε κάτω.

Ὁ θόρυβος ἐκεῖνος εἶχεν ἐπίσης πλήξει τὰ ὠτά μου· ἀλλ' ἤξευρα τί ἐσήμαινεν.

— Ἀδὸλφε, ἐπανελάθεν ὁ Σανδφόρδ, σύρε τὸν προσκλητήριον κώδωνα.

Τὸ παιγνίδιον ἀνεστάλη, καὶ ὅλοι οἱ κακοῦργοι ἔμειναν σιωπηλοὶ καὶ ἀκίνητοι.

Εἰς τὸν προσκλητήριον κώδωνα ἕτερος κώδων ἀπεκρίθη· ἐν... δύο... τρία.

— Πολὺ καλὰ, ἀνέκραξεν ὁ Σανδφόρδ,

τὸ δράμα πλησιάζει νὰ τελειώσῃ.

Συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας μου, δύο ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν μας, ἐνδεδυμένοι πολιτικά φορέματα, ὤφειλον νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν θύραν τοῦ καταγωγίου, νὰ εἰσέλθωσι ποιοῦντες χρῆσιν τοῦ συνθήματος ὅπερ τοῖς ἐφάνέρωσα, νὰ συλλάβωσι καὶ νὰ δεσμεύσωσι τὸν θυρωρόν. Τοῖς εἶπον ἐπίσης πῶς ἔπρεπε νὰ ἀποκριθῶσιν εἰς τὸ σύνθημα τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ τοῖς δοθῇ διὰ τοῦ κώδωνος τοῦ πρώτου ὁρόφου. Ὁφείλον ἀκολούθως νὰ εἰσάξωσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοὺς συντρόφους των, νὰ ἀναβῶσιν ἐν σιωπῇ τὴν κλίμακα, νὰ μείνωσιν εἰς τὸν δίαυλον μέχρις οὗ τοὺς καλέσω, καὶ τότε νὰ δρμήσωσιν ἐπὶ τῶν παικτῶν.

Ληρθεῖσιν τῶν προφυλάξεων τούτων, ἐν μόνον ἐφοβούμην· μήπως, κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμήν, οἱ κλέπται λάβωσι καιρὸν νὰ σθέσωσι τὰ φῶτα, νὰ ἐξαφανίσωσι τὰ πλαστά χαρτονομίσματα καὶ νὰ διαφύγωσι διὰ τινος μυστικῆς ἐξόδου τὴν ὁποίαν δὲν ἐγνώριζα ἴσως.

Ἄμα ἐπανελήφθη τὸ παιγνίδιον, ἠγέρθη. Καὶ πρῶτον μὲν ἐδεδοιώθη ὅτι τὰ πιστόλιά μου ἦταν πρόχειρα, διότι ἤξευρα ὅτι ἔμελλον νὰ συνάψω λυσσώδη πάλην μετ' ἀνθρώπων ἀπηλπισμένων. Ἐπειτα ἐπλησίασα εἰς τὴν θύραν, καὶ τὴν διήνοιξα ἑλαφρῶς, ὡς ἐὰν ἐζήτηουν νὰ διακρίνω πόθεν προήρχετο ὁ κρότος οὗτος ὅστις μᾶς εἶχε πτοήσει. Πρὸς μεγάλην μου εὐχαρίστησιν, εἶδον ὅτι ὁ δίαυλος καὶ αἱ κλίμακες ἦσαν πλήρεις κλητῆρων σιωπηλῶν καὶ σοβαρῶν ὡς ὁ θάνατος. Ἐπανήλθον πλησίον τῆς τραπέζης πρὸ τῆς ὁποίας ἐκάθητο ὁ Κ. Μόρτων. Ἐπαιζε τὴν τελευταίαν του κατάθεσιν καὶ τὴν ἔχασεν. ἠγέρθη μετὰ βλέμματος πεπλανημένου, τὸ πρόσωπον ἔχων λευκὸν ὡς σουδάριον, καὶ ἐκ τῶν συνεσφιγμένων ὀδόντων του ἐξέφυγε κραυγὴ κατάρρας. Ὁ Σανδφόρδ καὶ οἱ συνέταιροί του ἤρπασαν τὸν θησαυρὸν των μετὰ παραφόρου χαρᾶς.

— Ἄθλιε! ἄτιμε! ἀνέκραξεν ὁ Μόρτων δράττων αὐτὸν ἐκ τοῦ λαίμου, σὺ μὲ κατέστρεψας.

— Βεβχίως, ἀπήντησεν ἡσύχως ὁ Σανδφόρδ ἀπαλλασσόμενος ἐκ τῆς περισφιγέσεως τοῦ θύματός του, καὶ νομίζω ὅτι ἀρκετὰ

ἐπιτηδεύως διεύθυνα τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ τώρα, καλέ μου κύριε, ὅλοι οἱ ἐδουρμοὶ σας εἶναι ἐντελῶς ἀνωρελεις.

Ὁ Μόρτων τὸν παρετήρησεν ἐν σιωπῇ μετ' ἐκφράσεως ἀπελπισίας.

— Μίαν στιγμὴν, Κάρδων, ἀνέκραξα δράττων ταχέως δέσμην χαρτονομισμάτων πλαστῶν. Μὲ φρίνεται ὅτι δὲν ἐτέθη ἐπὶ τῆς τραπέζης ἡ κατάθεσις ἡ ζητηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κ. Μόρτων, διότι τὰ χαρτονομίσματα εἶναι πλαστά!

— Σκύλος ὅπου εἶσαι! δὲν λυπεῖσαι λοιπὸν τὴν ζωὴν σου; ἀπεκρίθη ὁ Σανδφόρδ ὁρμῶν πρὸς ἐμὲ διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὰ χαρτονομίσματα.

Ἄλλ' ἤμην ἐπίσης εὐστροφος ὡς αὐτὸν, καὶ ἐστήριξα τὸ πιστόλιόν μου ἐπὶ τοῦ στήθους του. Ὅλη ἡ ὁρὰς τῶν κλεπτῶν συνηθροίσθη περὶ ἡμᾶς. Ὁ Μόρτων παρετήρει τὴν σκηνὴν ἐκείνην μετὰ πεπλανημένου βλέμματος μὴ ἡξέυρων τί νὰ συμπεράνῃ.

— Ἀποσπάσατέ του αὐτὰ τὰ χαρτῖα, ἔλεγεν ὁ Σανδφόρδ, συλλάβετέ τον, πνίξατέ τον.

— Προσέξτε, ἄλλιοι, ἀνέκραξα, ἡ τελευταία ὥρα σας ἐσήμανε. Σύντροφοι, εἰσέλθετε καὶ ἐκπληρώσατε τὸ καθήκόν σας.

Πάραυτα ἡ αἴθουσα ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν τῶν φυλαττόντων εἰς τὸν δίκτυον. Οἱ κακούργοι, ἐκπληκτοὶ, παράλυτοι ἔνεκα τῆς αἰφνιδίως ἐκείνης ἐμφανίσεως, οὔτε καὶ νὰ ἀντισταθῶσιν ἀπεπειράθησαν, μολονότι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἦσαν ὀπλισμένοι, καὶ ἄφῃκαν νὰ ὁδηγηθῶσιν εἰς τὴν φυλακὴν.

Τρεῖς ἐξ αὐτῶν, ἰδίως ὁ Σανδφόρδ, κατεδικάσθησαν εἰς ὑπερορίαν διὰ βίου· οἱ ἄλλοι εἰς πολυετὴ εἰρκτὴν.

Τὸ ἔργον μου ἐξεπληρώθη. Οἱ ἀρχηγοὶ μου ἐδήλωσαν τὴν εὐχαρίστησίν των καὶ μετ' ὀλίγον μὲ ἐπροβίβασαν. Ὁ Κ. Μόρτων ἐπανεκτίσθη τὰς συναλλαγματοφύλακας του καὶ τὰ χρήματά του. Ἐνεκα τῶν θλίψεων τὰς ὁποίας ὑπέστη ἀπεστράφη διὰ παντὸς τὰ χαρτοπαικτεῖα, αὐτὸς δὲ καὶ ἡ μήτηρ του ἐδείχθησαν πάντοτε εὐγνωμονέστατοι διὰ τὴν ἐκδούλευσιν ἣν παρέσχον αὐτοῖς.

Λ. Γ. ΣΚΑΛΙΑΝΗΣ

ΣΑΙΚΣΠΗΡ

ΙΟΥΛΙΑ καὶ ΡΩΜΑΙΟΣ.

Πρόσωπα.

ΔΕΛΑΣΚΑΛΑΣ, πρίγκηψ τῆς Βερόνης,
ΠΑΡΙΣ, νέος εὐπατρίδης, συγγενῆς τοῦ πρίγκηπος.

ΜΟΝΤΕΓΟΣ) ἀρχηγοὶ τῶν δύο ἐχθρικοπουλάτος) κῶν οἰκογενειῶν.

Εἰς ΓΕΡΙΩΝ, συγγενῆς τοῦ πρίγκηπος καὶ φίλος τοῦ Ρωμαίου.

ΡΩΜΑΙΟΣ, υἱὸς τοῦ Μοντέγου.

ΜΕΡΚΟΥΤΙΟΣ, συγγενῆς τοῦ πρίγκηπος καὶ φίλος τοῦ Ρωμαίου.

ΒΕΝΒΟΛΙΟΣ, ἀνεψιὸς τοῦ Μοντέγου καὶ φίλος τοῦ Ρωμαίου.

ΤΥΠΑΛΔΟΣ, ἀνεψιὸς τῆς κυρίας Καπουλέτου.

ΑΔΕΛΦΟΣ ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΣ, μοναχὸς Φραγκισκάνος.

ΑΔΕΛΦΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, μοναχὸς τοῦ αὐτοῦ τάγματος.

ΒΑΛΘΑΣΑΡ, ὑπηρέτης τοῦ Ρωμαίου

ΣΑΜΨΩΝ) ὑπηρετᾷ τοῦ Καπουλέ-
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ,) του.

ΑΒΡΑΑΜ, ὑπηρέτης τοῦ Μοντέγου.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΤΡΕΙΣ ΜΟΓΣΙΚΟΙ.

ΧΟΡΟΣ.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΙΔΟΣ.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ ΤΟΥ ΜΕΡΚΟΥΤΙΟΥ.

ΠΕΤΡΟΣ.

ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ.

ΚΥΡΙΑ ΜΟΝΤΕΓΟΥ.

ΚΥΡΙΑ ΚΑΠΟΥΛΑΤΟΥ.

ΙΟΥΛΙΑ, θυγάτηρ τοῦ Καπουλέτου.

ΤΡΟΦΟΣ, τῆς Ιουλίας.

Ποιτῆς τῆς Βερόνης, ἄνδρες καὶ γυναῖκες συγγενεῖς τῶν οἰκογενειῶν Μοντέγου καὶ Καπουλέτου, προσωπιδιοφύλακες, φύλακες καὶ ὑπηρετᾷ κτλ.

Ἡ σκηνὴ εἰς Βερόνην ἐν τῇ πέμπτῃ πράξει πρὸς στιγμὴν εἰς Μάντουαν.

~~~~~

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Χορός.

« Εἰς τὴν ὠραίαν Βερόνην ἔνθα ἐκτυλίσσεται »